

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-018
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, Тоҷикистон, ш. Душанбе,
хiebони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗ

ба автореферати Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзуи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ пешниҳод шудааст

Таҳқиқоти диссертатсионии Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзуи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ пешниҳод шудааст, мубрам буда, ба яке аз масъалаҳои рузмарраи ҳаёти ҷамъиятӣ бахшида шудааст. Мавзӯи интихобнамудаи таҳқиқоти диссертатсионии Абдуллозода Зебонисо Файзулло хеле мубрам буда, он пеш аз ҳама барои риоя ва ҳифзи ҳуқуқи озодиҳои инсон ва шахрванд, ташкилоту корхонаҳо ва соҳибкорну тоҷирон ва манфиатҳои конунан ҳифзшавандаи онҳо равона шудааст. Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки: «Ба Созмони Умумиҷаҳонӣ Савдо пазируфтани Тоҷикистон соли 2012 дар муносибатҳои байналмилалӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон саҳифаи навро боз намуд. Яке аз шартҳои ворид шудан ба ин созмон ин таъсис додани Арбитражи байналмилалӣ тижоратии Тоҷикистон буд, ки он баҳсҳои тижоратии байналмилалиро ҳамчун мақоми ғайридавлатӣ баррасӣ намояд. Бо дарназардошти ин 18 март соли 2015 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи арбитражи байналмилалӣ тижоратӣ» қабул гардида, ҳуди ҳамон сол дар назди Палатаи савдо ва саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон Арбитражи байналмилалӣ тижоратии Тоҷикистон таъсис дода шуд».

Дар ҳақиқатан дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон Арбитражи байналмилалии тиҷоратии Тоҷикистон муқарраротҳое пешбинӣ гардиданд, ки онҳо зарурати мутобиқ намудани Кодекси муҳофизатии иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистонро ба меъёрҳои Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон Арбитражи байналмилалии тиҷоратии Тоҷикистон ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ба миён овардаанд. Аз ҷумла, ваколатҳои бекор кардани қарорҳои арбитражи байналмилалии тиҷоратиро дар баъзе ҳолатҳо ба салоҳияти судҳои иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон вогузор намудааст. Ғайр аз ин, бо мақсади ба роҳ мондани таҷрибаи ҳуқуқатбиқномаи ягона, судҳои иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистонро зарур аст, ки механизмҳои ҳуқуқии эътироф ва иҷрои ҳалномаҳои арбитражи дар ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ё давлатҳои хориҷӣ қабулшударо дошта бошанд.

Созишномаи арбитражӣ, ки тибқи Конвенсия оид ба эътироф ва мавриди иҷро қарор додани қарорҳои арбитражи хориҷӣ аз 10 июни соли 1958 (Конвенсияи Нью-Йорк) ягона асоси ҳуқуқӣ барои арбитражҳои байналмилалии тиҷоратӣ ба ҳисоб меравад, аз ин рӯ, зарурати таҷрибаи амалисозии муқаррароти Конвенсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва берун аз он мавриди таҳлил қарор дода шудааст.

Муаллиф қайд менамояд, ки созишномаи арбитражӣ дар ҳалли баҳсҳо ва иҷрои қарорҳои арбитражҳои байналмилалӣ нақши муҳим мебозад. Маҳз муқаррароти созишномаи арбитражӣ пешниҳоди баҳсҳо ба арбитраж, ҳудуди амали арбитраж, инчунин шартҳои, ки ба эътироф ва иҷрои ҳалномаҳои арбитражӣ таъсир мерасонанд, муайян мекунанд. Аз ин рӯ, тавачҷӯҳи олимони дар соҳаи охири институти созишномаи арбитражиро ҳамчун категорияи мустақили ҳуқуқӣ ҷалб кардааст.

Ҳамаи ин мушкилотҳои ҳуқуқии зикргардида ва татбиқи амалии институти созишномаи арбитражӣ, аҳамияти мавзӯи интихобгардида ва мубрамияти онро муайян кардааст.

Асоси назариявии таҳқиқотро асарҳои илмии олимони ватанӣ ва хориҷӣ ташкил медиҳанд. Дар рисола аз пажӯҳишҳои олимони ҳуқуқшиноси ватаниву хориҷӣ ҳеле васеъ истифода шудаанд, ки барои ҳулосабарорӣ ва тақлифу пешниҳодҳо замина гузоштаанд.

Асоси методологии рисолатро усулҳои умумии илмӣ ва махсус, аз қабилӣ таҳлили диалектикӣ, систематикӣ, муқоиса ва шабоҳат, шаклӣ-ҳуқуқӣ, муқоисавӣ-ҳуқуқӣ, таърихӣ ҳуқуқӣ, мантикӣ, эмпирикӣ ташкил додаанд, ки бо истифода аз онҳо мақсади омӯзиш, муқоисаи қонунгузори Тоҷикистон ва дигар давлатҳо, назария ва амалияи баррасӣ ва ҳалли баҳсҳо дар арбитражи байналмилалӣ тичоратӣ ошкор карда шудаанд.

Аз нуқтаи назари усули диалектикӣ ҷаҳонбинӣ мафҳуми институти созишномаи арбитражӣ ҳамчун категорияи ҳуқуқӣ муайян карда шуда, унсурҳои созишномаи арбитражӣ ва ҳадди амали он ҳангоми баррасии баҳсҳо дар арбитраж возеҳ карда шуда, созишномаи арбитражӣ ҳамчун падидаи арбитражи байналмилалӣ тичоратӣ баррасӣ гардида, мафҳум ва хусусиятҳои он муайян карда шудаанд. Усулҳои зикргардида дар маҷмуъ имкон доданд, ки мавзу мавриди омӯзиш ҳамчониба, пурра ва объективӣ таҳқиқ гардида, роҳи ҳалли вазифаҳо муайян шаванд.

Натиҷаҳои бадастомадаи таҳқиқоти диссертатсионӣ дар саҳеҳият, навгонии илмӣ, хулоса ва пешниҳодҳо, ки дар таҳқиқот ифода ёфтаанд, зоҳир гардида, ягон шубҳаро ба вуҷуд намеоранд. Пешниҳод ва нуқтаҳои илмӣ диссертатсия ба таҳқиқоти назариявӣ объективӣ таъя намуда, натиҷагирӣ асоснок боэътимоданд ва ба мулоҳиза ва хулосабарорӣ муаллиф асос ёфтаанд.

Дар навбати худ қор аз норасоӣ ҳолӣ набуда, муаллиф арбитражи виртуалиро мавриди баррасӣ қарор дода, ибрази ақида менамояд, ки он дар шароити Тоҷикистон татбиқнашаванда мебошад. Бояд қайд намуд, ки ин хулосабарорӣ муаллиф бармаҳал буда, асоснокунӣ иловагиро талаб менамояд.

Диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навгонии илмӣ диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд.

